

Thuja occidentalis 'Lombarts Wintergreen'

żywotnik zachodni 'Lombarts Wintergreen'

Synonim łaciński: *Thuja occidentalis* 'Wintergreen'

Drzewo o stożkowym pokroju i szybkim tempie wzrostu, osiągające po 10 latach uprawy 2,5 m wysokości. Korona regularna, stosunkowo gęsta. Pędy rozpostarte, krótkie. Gałązki płaskie, zielone po obu stronach. Łuski pokrywające gałązki i pędy z wyraźnymi gruczołkami. Ulistnienie pozostaje ciemnozielone w okresie zimy. Wymagania glebowe umiarkowane. Drzewo najlepiej rośnie na glebach żyznych, stale lekko wilgotnych, przepuszczalnych, na stanowiskach słonecznych. Odmiana polecana do sadzenia w ogrodach przydomowych i parkach w formie szpalerów lub żywopłotów.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: den Ouden/Boom 1965 Manual of cultivated conifers. Hardy in the cold- and warmtemperated zone.; odkrywca, hodowca (selekcjoner): odmiana uzyskana w 1950 roku przez Pierre Lombarts, Lombarts Nursery, Zundert Holandia
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	roślina szybkorosnąca
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 10 m do 15 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	gliniasta próchniczna przeiętna ogrodowa
walory	roślina zimozielona ozdobne z liści/igieł ciekawy pokrój
zastosowanie	w grupach żywopłot szpaler ogrody przydomowe

strefa

5a

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

